

Безумовно правове забезпечення митного оформлення в цілому, а також митного декларування впродовж дії трьох Митних кодексів України докорінно змінилось. Кодифікація процедурних митних норм в основному відповідає міжнародно-правові доктрині в царині регламентування митних процедур на базі нових конвенційних норм СОТ і ВМО. Водночас удосконалення і стабільність митного регулювання повинні стати основним механізмом модернізації підходів до формування нової концепції митних процедур.

Література:

1. Шульга М. Г. Правовий механізм митного оформлення переміщення товарів / М.Г. Шульга // [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://www.wcoomd.org/>
2. Митний кодекс України від 13.03.2012 р. // Офіц. вісник України. - 2012. - № 32. - Ст. 1175.
3. Митний кодекс України від 11.07.2002 р. // Відом. Верхов. Ради України. - 2002. - № 38. - Ст. 288.

Надія Білич

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: канд. екон. наук, доцент Амбрик Л. П.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ БОРОТЬБИ МИТНИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ З КОНТРАБАНДОЮ НАРКОТИКІВ

Незаконне переміщення через митний кордон наркотичних речовин традиційно перебувало й перебуває в центрі уваги кримінальних угруповань як один із способів швидкого збагачення.

Сучасна контрабанда наркотиків характеризується збільшенням масштабів і стрімким зростанням обсягів, високим ступенем організованості, технічного забезпечення, регіональними й міжнародними зв'язками. Транснаціональні міжнародні наркотичні альянси почали активно використовувати відкритість нашої країни та її територію для розповсюдження небезпечного зілля й отримання наркоприбутків. Уже протягом декількох років наркоситуація в Україні характеризується активізацією спроб міжнародних наркосиндикатів використовувати українських громадян для збуту й транзиту наркотиків, а також використовувати виробничий та інтелектуальний потенціал нашої держави для незаконного виробництва наркотичних речовин і прекурсорів [1].

Для переміщення наркотиків в Україну та через її територію використовуються всі можливі засоби, але залізничний транспорт – це один із найчастіше використовуваних засобів переміщення вищезазначених предметів контрабанди через митну територію України. З метою уникнення кримінальної відповідальності переважно використовується «безгосподарний» метод контрабанди наркотиків. При цьому часто використовуються технологічні порожнини, ємності для вугілля, міжстельовий простір над тамбурами вагонів,

рундуки під сидіннями, сміттєві баки, люки над електрощитами, акумуляторні ящики, вентиляційні люки тощо [2].

Наркоситуацію, яка склалася на різних ділянках кордону нашої країни, можливо відобразити таким чином: східна ділянка (кордон із Російською Федерацією) характеризується тим, що її межами проходять шляхи переміщення товарів із країн Середньої Азії й Кавказу, де історично вирощують та живають наркотики рослинного походження. У зв'язку з тим, що в Росії більш високі ціни на наркотичні засоби рослинного походження, то з Молдови та України до Росії переміщується макова солома, опій і марихуана. Північна ділянка (кордон із Республікою Білорусь та Російською Федерацією) характеризується тим, що має вихід через територію Білорусі на північний захід Росії і до країн Балтії. Використання наркоділками території Республіки Білорусь для транзиту пов'язано з тим, що між Республікою Білорусь і Російською Федерацією відсутній митний контроль. Переважно в цьому напрямку переміщується наркотична сировина, яка має попит у країнах Балтії та Росії. Крім цього, з цієї ділянки кордону, саме транзитом через територію Росії, де існує значна кількість перевалочних баз, які контролюються переважно азійськими етнічними угрупованнями, в Україну потрапляє більша частина героїну. Наявність значної кількості об'їзних шляхів на цій ділянці кордону дає можливість наркоперевізникам уникати зустрічі з правоохоронними органами нашої держави [2].

Величезну роль у боротьбі українських митників із наркозлочинністю на митному кордоні відіграють заходи профілактичного впливу, які складаються з: 1) візуального спостереження і професійних навичок; 2) уміння вивчати паспортні дані, декларації, вантажні та інші документи, маршрути слідування вантажу та приватних осіб, інших установчих даних; 3) аналізу наявних установчих і оперативних даних; 4) облік вантажів і приватних осіб «групи ризику»; 5) проведення ретельного догляду з умілим використанням технічних засобів митного контролю; 6) проведення кінологічного огляду; 7) проведення експрес аналізу; 8) здійснення оперативних заходів із виїздом мобільних груп у зони можливого переміщення наркотиків; 9) бажання і вміння інспекторського складу виявляти незаконне переміщення наркотичних засобів, уміння розпізнати види наркотиків візуально, знати їхні характерні особливості, канали і методи їх транспортування [2].

Контрабанда наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, тобто їх переміщення через митний кордон України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю карається згідно Кримінального кодексу України [3].

Таким чином, боротьба з контрабандою на кордонах залишається одним із важливих напрямів митної політики нашої держави. Митниці за своєю суттю та структурою, крім фіскальних функцій, досі вважалися правоохоронними органами. Бо їх діяльність була спрямована не тільки на контроль та регулювання митних кордонів, а й на протидію порушенням митного законодавства.

Література:

1. Авдєєв О.Р. Контрабанда психоактивних (наркотичних речовин) та фальсифікованих лікарських засобів: правове забезпечення протидії / О. Р. Авдєєв // Вісник Чернівецького факультету Національного університету «Одеська юридична академія». – 2015. – Випуск № 4. – С. 33-44.
2. Федотов О. П. Організаційно-правові основи боротьби митних органів України з контрабандою наркотиків О. П. Федотов //Актуальні проблеми держави і права. – 2005. – С. 340-348.
3. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 № 2341-III (із змінами і доповненнями) [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.

Віталій Богдан

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: канд. екон. наук., доцент Ткачик Ф.П.

ЕФЕКТИВНІСТЬ МИТНО-ТАРИФНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ

Митно-тарифне регулювання зовнішньоекономічної діяльності займає важливе місце в державному регулюванні економіки нашої країни. Його мета – ретельно аналізувати зовнішньоекономічну діяльність України і якомога відчутніше сприяти розвитку торговельних відносин з іншими країнами, підтримувати власного товаровиробника та захищати внутрішній товарний ринок. Майбутнє української економіки, її здатність забезпечити прийнятні та стабільні темпи її зростання значною мірою залежать від ефективності функціонування митно-тарифної системи, досконалості її механізму.

Питанню особливостей і проблем митно-тарифного регулювання присвячені праці багатьох науковців та практиків: І. Бережнюка, А. Василенка, В. Ващенко, А. Войцещука, О. Гребельника, Ю. Дьоміна, О. Єгорова, М. Каленського, І. Карамбовича, А. Крисоватого, В. Науменка, та ін.

Одним з найбільш поширених інструментів митно-тарифного регулювання, який охоплює всю номенклатуру товарів є митний тариф. Відповідно до вітчизняного законодавства митний тариф – це систематизований згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності (УКТЗЕД) перелік ставок ввізного мита, яке справляється з товарів, що ввозяться на митну територію України.

У сучасних умовах Митний тариф України виконує роль суто фіскального інструменту. Інші його завдання, такі, як прискорення розвитку зовнішньої торгівлі, підвищення ефективності функціонування митно-тарифного механізму регулювання ЗЕД, застосування митних тарифів як захисних засобів від недобросовісної іноземної конкуренції, не є першочерговими. Це стало однією з основних причин відставання регулюючої та захисної його функцій, що не сприяє удосконаленню зовнішньої торгівлі.